

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/ว ๑๙๙๑

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวน
และมีความเห็น หรือวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้บริหารท้องถิ่นเกินกำหนดระยะเวลา

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ฉบับที่ ๐๘๐๔.๓/ว ๓๒๑๖

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรณีคณะกรรมการ
พิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นตามข้อหารือเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติ
หน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยชี้มูลความผิด
ผู้บริหารท้องถิ่นเกินกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖
จังหวัดปัตตานีเห็นว่า ข้อหารือดังกล่าวเป็นประโยชน์ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จึงขอแจ้งหนังสือตอบข้อหารือฉบับดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ตระกูล तोธรรม)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
โทร. ๐ ๙๓๓๓ ๖๐๔๔

ด่วนที่สุด

สถ. ปัตตานี
012
รับที่.....
วันที่..... 17 ส.ค. 2566
เวลา..... 14.16

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๓๒๒๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม ๑๐๓๐๐

๔ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย ชี้มูลความผิดผู้บริหารท้องถิ่นเกินกำหนดระยะเวลา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดเพชรบูรณ์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๖ วันพุธที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ให้ความเห็นตามข้อหาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น และกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้บริหารท้องถิ่นเกินกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอส่งความเห็นดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเพียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร / โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน พัชรพล ๐๙๒-๖๒๕๔๘๙๖

สถ

ส.บ.

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๖

วันพุธที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

ณ ห้องประชุมสำนักกฎหมาย สป. ชั้น ๖ อาคารสถาบันดำรงราชานุสรณ์ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายสมคิด	จันทมฤก	ประธานกรรมการ
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านบริหาร		
๒. นายมานะ	สิมมา	กรรมการ
ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง รักษาการในตำแหน่ง		
ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงมหาดไทย		
๓. นายสวัสดิ์	สงสัมพันธ์	กรรมการ
๔. นายปริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ
๕. นายสุพล	ยุติธาดา	กรรมการ
๖. ศ.(พิเศษ) กมลชัย	รัตนสกาวงศ์	กรรมการ
๗. ศ.(พิเศษ) วรรณชัย	บุญบำรุง	กรรมการ
๘. ศ.(พิเศษ) ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	กรรมการ
๙. นายธวัชชัย	ฟักอังกูร	กรรมการ
๑๐. นางสาววิณณา	บุญนาค	กรรมการ
๑๑. นายเอกศักดิ์	ตรีกรุณาสวัสดิ์	กรรมการ
๑๒. นายยงยุทธ	ชินประเสริฐ	กรรมการ
๑๓. สิบโท พิชิต	ตูบรเทิง	กรรมการและเลขานุการ

นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.

๑๔. นางสาวพรชนก	กฤดาธิการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.

๑๕. นางสาวพรพรรณ	กิตติสุทธธรรม	ผู้ช่วยเลขานุการ

นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย สป.

ผู้ไม่มาประชุม

นายพินัย	อนันตพงษ์	ลาการประชุม
----------	-----------	-------------

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวจุฑาทิพย์	อินสินธุ	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.
๒. นางสาวนริศรา	รุ่งประชาเดช	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. นายณรงค์ศักดิ์	สุขสมบูรณ์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
๒. นางสาวกิตติยา	กมลเวช	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
๓. นายพีระพล	แก้วประทุมรัตน์	นิติกรปฏิบัติการ
๔. นายพัชรพล	รุ่งเรือง	นิติกรปฏิบัติการ

ส.บ.

ผู้แทนจังหวัดนนทบุรี

๑. นายทรงยศธรรม ภูวรัตน์โชติ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี

๒. นายธนนิติ บุญปก นิติกรชำนาญการ

ผู้แทนจังหวัดกาฬสินธุ์

นายณัฐวุฒิ จันทะเรือง นิติกรชำนาญการ
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้แทนจังหวัดปราจีนบุรี

นายอังกฤษ ศรีชนะวัฒน์ นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติการ

ผู้แทนจังหวัดเพชรบูรณ์

นางสาววิยาภรณ์ พงษ์วราพัฒน์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากการประชุมผ่านระบบวิดีโอทัศน์ทางไกล (Video Conference) ซึ่งตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดว่า ในการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต้องจัดให้ผู้ร่วมประชุมแสดงตนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนเข้าร่วมการประชุม ซึ่งในการประชุมครั้งนี้ มีคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๓ ท่าน คือ (๑) ศ.(พิเศษ) กมลชัย รัตนสกลวงศ์ (๒) ศ.(พิเศษ) วรณชัย บุญบำรุง และ (๓) นายธวัชชัย พักอังกูร ซึ่งกรรมการที่ประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แสดงตนเพื่อให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ได้ตรวจพิจารณารายงานการประชุมครั้งดังกล่าวแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

๓.๑ ข้อหาหรือกรณีการหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขี้แจงดังนี้

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล

เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
กรรมการออก

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

โหนดที่ดินเลขที่

และ

ตำบล

อำเภอ

ซึ่งตั้งอยู่ใน

และเขตป่าไม้ถาวรโดยมิชอบ โดยจังหวัด

ได้ทำหรือกระเด็นที่

ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ ไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า กรณีตามที่ขอหารือเป็นเรื่องการบริหาร และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้มีมติให้แจ้งจังหวัด หรือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยตรงต่อไป ซึ่งจังหวัด พิจารณาแล้วเห็นว่า ในระหว่างเกิดเหตุ มิได้ดำรงตำแหน่งใด ใน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีนี้มิได้เป็นการดำเนินคดีกับ

ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่ได้มีมติชี้มูลความผิด ฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดนฝ่ายความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และไม่ได้ชี้มูลในความผิด สามฐานหลัก ได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ชี้มูลความผิดในฐานดังกล่าว กรณีจึงยังไม่มีประเด็นหรือมีหลักฐานใดที่จะเป็นเหตุให้ ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ แต่อย่างใด

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครองว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเอื้อประโยชน์แก่บุคคลผู้เข้าทำการทดสอบที่มีรายชื่อจำนวน ๑๕๐ คน ให้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอประจำปีงบประมาณ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ได้ประทับรับฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำ ที่ และ และได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ ว่ามีการกระทำความผิดตามฟ้อง ลงโทษจำคุก ๒ ปี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบล อำเภอ จังหวัด และดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจังหวัด พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาสั่งให้ หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๙๓ วรรคสอง อันเป็นการกระทำความผิดต่างวาระการ ดำรงตำแหน่ง จึงเห็นว่าสามารถสั่งให้ หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวตามความเห็น คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕

๓. อัยการสูงสุดโดยพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๑ ได้ยื่นฟ้อง นายกเทศมนตรี เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ ได้อ่านคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ว่า มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) จำคุก ๕ ปี และ ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ได้เคยรับโทษจำคุกมาก่อน เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งคดีทั้งปวงและ ประวัติการทำงาน ของ ตลอดจนการที่ วางเงินให้แก่เทศบาล (องค์การบริหารส่วนตำบล เดิม) เพื่อเป็นการบรรเทาความเสียหาย เห็นว่ามีเหตุอันควรปรานี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ซึ่งจังหวัด พิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด จะต้องสั่งให้ หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา หรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือในกรณีที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ มีคำพิพากษาว่า

นาย. กระทำความผิดตามที่ถูกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๙๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. กรณี เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลงความเห็นว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนราชการได้ส่วน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็น พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มามีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๗๖ ไว้แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน และมาตรา ๘๑ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ดังนั้น กรณีที่ผู้ถูกล่าวหาจะต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อศาลประทับฟ้องตามบทบัญญัติดังกล่าว นั้น จะต้องเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลงความเห็นว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และได้สั่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมาตรา ๙๓ วรรคสอง กำหนดให้นำมาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม/ดังนั้น กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จะต้องเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน แล้วส่งรายงาน ส่วนราชการได้ส่วน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจได้ประทับฟ้อง ผู้ถูกล่าวหาต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงตามที่จังหวัด หรือมาปรากฏว่า ระหว่างวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นผู้นำพนักงานเจ้าหน้าที่เดินสำรวจออกโฉนดที่ดินเลขที่ รุกกล้า ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ ประกอบมาตรา ๘๖ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ได้มีคำสั่งประทับฟ้องในความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงถือไม่ได้ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กล่าวคือ เป็นเพียงผู้สนับสนุนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวเท่านั้น ประกอบกับในขณะเกิดเหตุมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น จึงไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในกรณีดังกล่าว

ฉบับ

๒. กรณี เห็นว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ตามเรื่องเสร็จที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕ สรุปได้ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดผู้บริหารท้องถิ่น และต่อมาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล โดยผู้ถูกกล่าวหาได้พ้นจากตำแหน่งเดิมไปแล้ว และได้รับการเลือกตั้งใหม่และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ นั้น คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดโดยที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามรายได้พ้นจากตำแหน่งเดิมไปแล้ว และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ จึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยผลของมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อข้อเท็จจริงตามที่จังหวัด

หรือมาปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเอื้อประโยชน์แก่บุคคลผู้เข้าทำการทดสอบที่มีรายชื่อจำนวน ๑๕๐ คน ให้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอ ประจำปีงบประมาณ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้ประทับรับฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ และ และได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ เมื่อวันที่ ว่ามีการกระทำความผิดตามฟ้อง ลงโทษจำคุก ๒ ปี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล อำเภอ จังหวัด กรณีดังกล่าวจึงมิใช่การพ้นจากตำแหน่งเดิมไปแล้ว และได้รับการเลือกตั้งใหม่และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ จึงไม่อาจนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล. ได้

๓. กรณี เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ได้กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยมีได้กำหนดว่าคำพิพากษาดังกล่าวจะต้องเป็นที่สุดแล้วหรือไม่ แต่ตามมาตรา ๘๖ ได้กำหนดว่า ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ก็ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ซึ่งมาตรา ๙๓ วรรคสอง ก็กำหนดให้นำมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาซึ่งมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมายดังกล่าว หรือกรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องซึ่งจะมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หากมิได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน จะต้องเป็นกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงตามที่จังหวัด

หรือมาปรากฏว่า พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๑ ได้ยื่นฟ้องเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ คดีหมายเลขดำที่ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ ได้อ่านคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ว่า มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) จำคุก ๕ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมาย

อาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี
ซึ่งยังไม่ปรากฏว่าคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น จึงยังไม่พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า เป็นกรณีที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือ
กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิด
ที่เกี่ยวข้องกัน แล้วส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยัง
อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจได้ประทับฟ้อง ผู้ถูกกล่าวหา
ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๙๓ แห่ง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกรณีของ
ตามข้อ ๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล ในกรณีที่มิได้เป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ชี้มูลความผิดในขณะดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ก็มีมติชี้มูลความผิดฐานจงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อันจะเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดนฝ่ายความสงบ
เรียบร้อย ตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และมีได้ชี้มูลในความผิดฐานหลัก ได้แก่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ดังนั้น จึงไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่
ในกรณีดังกล่าว สอดคล้องกับความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๒. กรณีตามข้อ ๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด เมื่อครั้งดำรง
ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้ประทับรับฟ้อง และได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่
๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ ว่ามีการกระทำความผิดตามฟ้อง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔
ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล อำเภอ จังหวัด และดำรง
ตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน กรณีดังกล่าวมิใช่การพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล ซึ่งเป็นตำแหน่งเดิม
ไปแล้ว และได้รับการเลือกตั้งใหม่และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ ดังนั้น เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช.
แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาสั่งให้ หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบ
มาตรา ๙๓ วรรคสอง จึงไม่อาจนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕ เรื่อง
การหยุดปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาได้พ้นจากตำแหน่งเดิมไปแล้ว และได้รับการ
เลือกตั้งใหม่และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ มาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาให้
หยุดปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล ได้ สอดคล้องกับความเห็นของกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น

๓. กรณีตามข้อ ๓ เมื่ออัยการสูงสุดโดยพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑
ภาค ๑ ได้ยื่นฟ้อง นายเทศมนตรี เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ต่อศาลอาญา
คดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ เป็นคดีหมายเลขคำที่ จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยผลของมาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และตามมาตรา ๔๘ ปัญจทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้นายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ เบญจ และ (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งตามมาตรา ๔๘ เบญจบัญญัติว่า “บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น...” และตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๐ ได้บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง... (๖) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล (๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ...” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ มีคำพิพากษาว่า นายกเทศมนตรี

กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา โดยให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งต่อมา

นายกเทศมนตรี ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาและศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่า พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า นายกเทศมนตรี กระทำความผิดตามฟ้อง พินิจพิจารณายกฟ้อง

และขณะนี้การสูงสุดได้ยื่นฎีกา และคดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ดังนั้น เมื่อคดีดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด และ ไม่ได้ถูกคุมขังแต่อย่างใด กรณีนี้ จึงยังไม่พ้น

จากตำแหน่งนายกเทศมนตรี สอดคล้องกับความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและเนื่องจากการพิจารณาในเรื่องนี้มีผลกระทบต่อสถานะภาพของบุคคล เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความรอบคอบเกิดความถูกต้อง และเป็นแนวทางปฏิบัติ จึงเสนอเรื่องดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น ทั้งนี้ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม) ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นแล้ว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอหารือเพิ่มเติมในประเด็นดังนี้

๑. ความผิดที่ถูกระงับการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดเกิดขึ้นในขณะที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ต่อมาได้ถูกชี้มูลความผิดและศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องภายหลังจากที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มีคำพิพากษา ที่ อม. ๕/๒๕๖๖ สรุปได้ว่า การเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับ ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการหยุดปฏิบัติหน้าที่ แม้ผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกระงับการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องภายหลังจากที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับแล้วก็ตาม แต่การหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ ไม่สามารถนำมาใช้บังคับแก่การกระทำ ความผิดที่เกิดขึ้นก่อนที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้กระทำความผิดก่อนที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมีผลใช้บังคับ จึงไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่
ขอหารือว่า ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

๒. ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้ประทับฟ้องในวาระที่แล้ว โดยผู้ถูกกล่าวหา
ได้พ้นจากตำแหน่งเดิมไปแล้ว และอยู่ระหว่างดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ จะต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่หรือไม่
มีความเห็นแตกต่างกันดังนี้

๒.๑ ตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๔๘๖/๒๕๖๕ ที่ให้ความเห็นว่า
การที่มาตรา ๙๓ ประกอบกับมาตรา ๘๑ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ เจตนารมณ์
ประการหนึ่งก็เพราะว่า ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าผู้นั้นกระทำความผิดจะมีผลทำให้บุคคลนั้นหมดสิทธิที่จะ
สมัครรับเลือกตั้งหรือเข้าดำรงตำแหน่งนั้นอีกต่อไป การให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้ จึงเป็นการยุติความเสียหายที่
อาจจะเกิดขึ้นในภายหลัง ดังนั้น ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งและกลับมาดำรงตำแหน่งเดิมใหม่ใน
อีกวาระ จึงมีได้ทำให้การต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามผลของกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว
ยังเป็นการป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจหรือการสั่งการใด ๆ ที่อาจมีปัญหาคความชอบด้วยกฎหมายได้ ดังนั้น
ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด และถูกศาลประทับฟ้องในวาระที่แล้ว จึงต้องหยุด
ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลประทับฟ้องในวาระที่แล้ว แม้ต่อมาได้รับเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งเดิมในอีก
วาระหนึ่ง ก็ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๒.๒ กรณีตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นกรณีที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดผู้บริหารท้องถิ่นจำนวนสามราย ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา และต่อมาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ
มิชอบกลางได้ประทับฟ้องในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด โดยผู้ถูกกล่าวหาได้พ้นจาก
ตำแหน่งเดิมไปแล้ว และได้รับการเลือกตั้งใหม่และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่ จึงเป็นการ
ประทับฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งในวาระใหม่ ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ในวาระใหม่ แม้ความผิดที่ถูกประทับฟ้องนั้น
จะเกิดขึ้นในวาระก่อนก็ตาม ประกอบกับมาตรา ๘๑ ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งตั้งแต
วันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ หากศาลพิพากษาว่ามีความผิด และมาตรา ๘๖ กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งหยุดปฏิบัติ
หน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้
ยกฟ้อง แต่หากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง จะเห็นได้ว่าการหยุดปฏิบัติ
นั้น จะต้องหยุดจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ดังนั้น หากผู้ถูกกล่าวหาได้
พ้นจากตำแหน่งในวาระที่ถูกศาลประทับฟ้องไปแล้ว การหยุดปฏิบัติหน้าที่ก็สิ้นสุดลง แม้ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา
ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกครั้ง ก็ไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่

คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยรับฟัง
ข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด... จังหวัด... และ
จังหวัด... แล้ว มีความเห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ จะมีได้มีบทบัญญัติในเรื่องการหยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้ก็ตาม แต่เมื่อมาตรา ๘๑
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกฎหมาย
วิธีสบัญญัติที่บัญญัติถึงกระบวนการหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองส่วนรวมมิได้คุ้มครอง
ส่วนบุคคล จึงสามารถนำกฎหมายวิธีสบัญญัติที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมาใช้บังคับได้ทันที โดยมีต้องพิจารณาโทษ
ในขณะกระทำความผิดดังเช่นกฎหมายสารบัญญัติ ดังนั้น การพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงต้องนำเรื่องหยุดปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาใช้บังคับ และกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นั้นจะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวเนื่องกัน แล้วส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจได้ประทับฟ้อง ผู้ถูกกล่าวหาต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

แม้ข้อเท็จจริงกรณี

จะปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้ว

มีมติว่าการกระทำของ

เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ประกอบ

มาตรา ๘๖ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๒ ได้มีคำสั่งประทับฟ้อง

ในความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงถือไม่ได้ว่า

กระทำ

ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กล่าวคือ เป็นเพียงผู้สนับสนุน

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑

แล้วก็ได้กำหนดว่า ผู้กระทำความผิดจะเป็นได้เพียงตัวการเท่านั้น ผู้กระทำความผิดสามารถเป็นได้ทั้งผู้ให้ หรือ

ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดได้ เพียงแต่หากเป็นตัวการก็จะต้องมีคุณสมบัติเป็นเจ้าพนักงานจึงจะครบ

องค์ประกอบของความผิด ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบจึงไม่อาจลงโทษ

ในฐานะตัวการได้ คงลงโทษได้เพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น กรณีดังกล่าวจึงต้องถือว่า

ผิดฐานทุจริตตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล

ในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ แล้ว จึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาล

จะมีคำพิพากษา ตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ส่วนกรณีของ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ

ชี้มูลความผิด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริต

ต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ได้ประทับรับฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ และ และได้มีคำพิพากษาเป็น

คดีหมายเลขแดงที่ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ ว่ามีการกระทำความผิดตามฟ้อง ลงโทษจำคุก

๒ ปี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔

จะได้พ้นจากตำแหน่งเดิมไปแล้วและได้รับการเลือกตั้งใหม่และอยู่ระหว่างการดำรงตำแหน่งเดิมในวาระใหม่

ก็ตาม ก็ต้องนำมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมาใช้บังคับ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองว่า กระทำความผิดฐานทุจริต

ต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และต่อมา ได้รับเลือกตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบล อำเภอ จังหวัด และดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน

จึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๘๓ วรรคสอง ตามบทบัญญัติดังกล่าว

สำหรับกรณี

เห็นว่า เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑

ได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ว่า มีความผิดตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดว่า "ในกรณีที่ศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้น พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่..." และ มาตรา ๙๓ วรรคสอง ได้กำหนดให้นำมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม ดังนั้น จึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยผลของมาตรา ๙๓ ประกอบ

มาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยให้นับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งประทับฟ้องตามบทบัญญัติดังกล่าว และแม้ว่าในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมีได้กำหนดว่าต้องเป็นกรณีที่มี คำพิพากษาถึงที่สุดพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา จึงจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่ง ดังเช่นกรณีตามมาตรา ๘๖ ที่บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า ต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง โดยหากบุคคลดังกล่าวหยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ก็ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และถ้าในระหว่างหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง ฉะนั้น แม้ตามมาตรา ๘๑ จะกำหนด ไว้เพียงว่า "...ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้น พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่..." โดยไม่ได้กำหนดว่าจะต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดก็ตาม เช่นนี้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งจะต้องเป็นกรณีที่ ศาลได้มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแล้วเช่นกัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๑ มีคำพิพากษาว่า นายเทศมนตรี กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา โดยให้

รอกำรลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ซึ่งต่อมา นายเทศมนตรี ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา และศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาคัดหมายเลขแดงที่ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่า พยานหลักฐาน ที่ได้จากการไต่สวนยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า นายเทศมนตรี กระทำความผิด ตามฟ้อง พินาศยกฟ้อง และขณะนี้อัยการสูงสุดได้ยื่นฎีกา คดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ดังนั้น เมื่อคดีดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดและ ไม่ได้ถูกคุมขังแต่อย่างใด กรณีนี้ จึงยังไม่พ้นจากตำแหน่งนายเทศมนตรี

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ข้อหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ชี้แจงดังนี้
๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหา นายองค์การบริหาร ส่วนตำบล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดขอนแก่น กรณีสั่งการมิให้เจ้าหน้าที่ลงประกาศสอบราคาโครงการ ขุดลอกคูคลองในบริเวณพื้นที่ตำบลบ้านใหม่ ในเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า มีมูลความผิดทางอาญา และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ และมีมูลความผิด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒

ซึ่งจังหวัด. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นคดีหมายเลขคำที่ คดีหมายเลขแดงที่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มอบหมายองค์คณะพนักงานไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และมีคำวินิจฉัยในการประชุมครั้งที่ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดลงพันกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงไม่มีผลผูกพันนายอำเภอ. ต้องถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนในการพิจารณาเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด. สั่งให้ พ้นจากตำแหน่ง แต่การมีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดดังกล่าว มีผลเป็นเพียงข้อเสนอแนะต่อนายอำเภอ เพื่อให้ดำเนินการสอบสวน. นายองค์การบริหารส่วนตำบล. ตามมาตรา ๙๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล. อีก ๑ สมัย เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ และได้อยู่ในตำแหน่งต่อเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ตามข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่องการได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ปัจจุบัน. ไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดอีก

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหา. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล. อำเภอ. จังหวัด. กับพวก กรณีจัดซื้อที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบล. โดยมีขอบและจัดซื้อที่ดินราคาสูงเกินสมควร ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า มีมูลความผิดทางอาญา และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๗/๑ และมีมูลความผิดฐานกระทำการฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ และการกระทำของ. รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล. มีมูลความผิดทางอาญา และมีมูลความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๗/๑ และมีมูลความผิดฐานกระทำการฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ซึ่งจังหวัด. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นคดีหมายเลขคำที่ คดีหมายเลขแดงที่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และมีคำวินิจฉัยในการประชุมครั้งที่. เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิด. และ. เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงไม่มีผลผูกพันให้นายอำเภอ. ต้องถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนในการพิจารณาเสนอให้

ผู้ว่าราชการจังหวัด...สั่งให้...และ...พ้นจากตำแหน่ง
แต่การมีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดดังกล่าว มีผลเป็นเพียงข้อเสนอแนะต่อนายอำเภอ...เพื่อให้ดำเนินการ
สอบสวน...นายกองค์การบริหารส่วนตำบล...และ
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล...ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙๐/๑

ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบล...เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕
ต่อมาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล...อีก ๑ สมัย เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๕
ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และได้อยู่ในตำแหน่งต่อเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ตามข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้า
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่องการได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว
ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศให้มีการ
เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ปัจจุบัน...ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบล...เนื่องจากได้รับการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบล...เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕
ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล...เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๕
ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ และได้อยู่ในตำแหน่งต่อเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ตามข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้า
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการ
ชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศ
ให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ปัจจุบัน...ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบล...เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม กำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องได้ส่วนและ
มีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสองปี
นับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาดังกล่าว
ออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี และมาตรา ๔๘ วรรคสาม กำหนดว่า การดำเนินการ
ทางวินัยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัย ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหา
จะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิด
เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป เห็นว่า มาตรา ๔๘ เป็นระยะเวลาการ
ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยต้องไม่เกินสามปี นับแต่วันเริ่ม
ดำเนินการไต่สวน ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคสาม ใช้ถ้อยคำว่า “เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติ
เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว” อันเป็นการบัญญัติข้อยกเว้นที่ต้องตีความอย่างเคร่งครัด และ
กำหนดเวลาสิ้นสุดบังคับไว้ชัดเจน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน
ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ในการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง
ถอดถอนไม่ผูกพันที่จะต้องออกคำสั่งตามมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด
จึงถือว่ามาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม เป็นระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด
หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน และมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกินกำหนดเวลาดังกล่าว

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจเพียงดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไปภายในกำหนดอายุความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคห้า

๒. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมอบหมายของคณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง นายองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เห็นว่า ในบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การไต่สวนต้องให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๔๘ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ระยะเวลาดำเนินการไต่สวนจึงต้องเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ แต่การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยมูลความผิดของ นายองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ จึงเป็นการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกินกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม อันเป็นระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนั้น ในการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอน ไม่ผูกพันที่จะต้องออกคำสั่งตามมติวินิจฉัยมูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด

๓. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง นายองค์การบริหารส่วนตำบล และ รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ เห็นว่า ในบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การไต่สวนต้องให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๔๘ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ระยะเวลาดำเนินการไต่สวนจึงต้องเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ แต่การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติวินิจฉัยมูลความผิดของ นายองค์การบริหารส่วนตำบล และ รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกินกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม อันเป็นระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนั้น ในการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอน ไม่ผูกพันที่จะต้องออกคำสั่งตามมติวินิจฉัยมูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๔๘ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่จะมีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน และวรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

หรือพรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงานของต่างประเทศดำเนินการไต่สวนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกเท่าที่จำเป็นก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติมอบหมายของคณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ กรณีนี้จึงต้องดำเนินการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จ ไม่เกินสองปีหรือสามปีนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑) แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกินกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. สำหรับการดำเนินการทางวินัยมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่กรณี และวรรคสาม บัญญัติว่า การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม ม.๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป และวรรคสี่ บัญญัติว่า สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
บริหารส่วนตำบล และ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้

๓. เนื่องจากกรณีตามข้อหาหรือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อการดำรงตำแหน่งของบุคคล ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาในเรื่องนี้เป็นไปด้วยความรอบคอบ เกิดความถูกต้อง ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นแนวทางปฏิบัติ จึงเสนอเรื่องดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น

ทั้งนี้ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม) ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นแล้ว

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวโดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และจังหวัด แล้ว มีความเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมอบหมายของคณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง:

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นายก
องค์การบริหารส่วนตำบล และ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่
๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ อันเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามมาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้บรรดาการดำเนินการที่ได้ดำเนินการไป
โดยชอบอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ (ก่อนวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑)
ให้เป็นอันใช้ได้ และดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งบรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง
ที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังมีผลใช้บังคับอยู่
ต่อไป ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
และวรรคสอง บัญญัติว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตามมาตรา ๔๘ เว้นแต่
ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ โดยมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อความปรากฏต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่มีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณี
จำเป็นต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน และวรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น
อันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจ
ขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จะต้องเดินทางไป
ไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงานของต่างประเทศดำเนินการไต่สวนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐาน
จากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกเท่าที่จำเป็นก็ได้ ดังนั้น กรณีนี้จึงต้องดำเนินการไต่สวนและมีความเห็น
หรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จไม่เกินสองปีหรือสามปีนับแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑) แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง
ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล
ความผิด

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และ รองนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกินกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับการดำเนินการทางวินัยมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๑ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี และวรรคสาม บัญญัติว่า การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาบทลงโทษตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิดเว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป และวรรคสี่ บัญญัติว่า สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ดังนั้น เมื่อกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกินกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจึงไม่ต้องผูกพันตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะพิจารณาโทษและสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ แต่ทั้งนี้ไม่ได้ตัดอำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการทางวินัยตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อไป

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๐๐ น.

ดร.พรพรรณ กิตติสุธธรรม

(นางสาวพรพรรณ กิตติสุธธรรม)

ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้จัดรายงานการประชุม

สืบท

(พิชิต ตู้บรรเทิง)

กรรมการและเลขานุการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม